

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 197/03-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. novembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. K., bytom K., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 791/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. septembra 2003 doručená sťažnosť Ing. J. K., bytom K.(ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 791/02, ktoré sa týkalo „Nahradenia vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy o prevode bytu“.

Podľa tvrdenia sťažovateľa „... Okresný súd Košice I, od podania návrhu do marca 2003 urobil len jeden úkon, ktorým vyzval odporcu o vyjadrenie sa k návrhu a vo veci do dnešného dňa vôbec nekonal, čo do prípravy pojednávania, to je neurobil žiadny úkon, ktorý by smeroval k príprave pojednávania a ani neurčil termín prvého pojednávania ...“

Sťažnosť na prietahy v konaní z 12. marca 2003 adresovaná predsedovi okresného súdu a ani sťažnosť na predsedu okresného súdu zo 14. apríla 2003 adresovaná predsedovi Krajského súdu v Košiciach nevedli podľa tvrdenia sťažovateľa k náprave, lebo okresný súd v predmetnej veci „... od podania sťažnosti ... do dnešného dňa nekonal a ani nestanovil termín prvého pojednávania“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 791/02 porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 52 500 Sk a náhradu trov jeho právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že okresný súd v predmetnom konaní porušil jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03, I. ÚS 154/03).

Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v predmetnom konaní nemožno už v súčasnosti, t. j. po uplynutí obdobia necelého roku od nápadu veci na okresný súd (18. októbra 2002) do podania sťažnosti ústavnému súdu (29. septembra 2003), počas ktorého bol vykonaný jeden procesný úkon spočívajúci vo vyžiadaní vyjadrenia odporcu k návrhu a tiež vzhľadom na predmet konania, o ktorom sa koná na okresnom súde (návrh na nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy o prevode bytu) a na ktorý sa nevzťahuje režim jeho prednostného prerokovania a rozhodnutia (napr. veci týkajúce sa starostlivosti o maloletých, pracovnoprávne veci a pod.), považovať za taký postup, ktorý by bolo možné kvalifikovať, ako „zbytočné prieťahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

S ohľadom na tieto skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v predmetnom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikoval bez ďalšieho ako porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2003